Annus XVII - Vol. XVII 3 Februarii 1925 Num. 3

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 57 - Litterae Apostolicae, p. 62 - Constitutiones Ordinis Cistercensium Strictioris Observantiae, p. 68.

Acta SS. Congregationum: *Suprema S. C. S. Officii*: Decretum, p. 69 - *S. C. Consistorialis*: Provisio Ecclesiarum, p. 70 - *S. C. de Propaganda Fide*: Nominationes, p. 70 - *S. C. Rituum*: Decretum, p. 71.

Acta Tribunalium: S. R. Rota, p. 74.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti, p. 86 - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze, p. 86 - Necrologio, p. 88.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXV

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.

Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana — Roma.

Pretium annuae subnotationis

Pro Italia, Lib. 18 — Extra Italiam, *Frs.* 24 — Unius fasciculi, Lib. 3 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XVII, n. 3 – 3 Februarii 1925)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

LAUSANNENSIS. *Sollicitudo omnium.* – De assignatione tituli Friburgensis ab Episcopo Lausannensi-Genevensi assumendi deque erectione Capituli Cathedralis Dioecesis Lausannensis, Genevensis et Friburgensis. – 17 Octobris 1924 57

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Sancto Antonino Abbati.* – Titulo ac privilegiis Basilicae Minoris honestatur Ecclesia Sancto Antonino Abbati dicata, in civitate Surrentina. – 12 Decembris 1924 62

II. *Ex hac divi.* – Mutantur fines Apostolicorum Vicariatuum de Mariannhill et Natalensis, in Africa Meridionali. – 5 Decembris 1924 63

III. *Monachorum vita.* – Approbatio Constitutionum Ordinis Cisterciensium strictioris observantiae. – 20 Augusti 1924 64

ACTA SS. CONGREGATIONUM

Suprema S. Congregatio S. Officii

Decretum. Quo Sac. Ernestus Bonajuti iure habitum ecclesiasticum gestandi privatur. – 30 Ianuarii 1925 . . 69

Sacra Congregatio Consistorialis

PAG.

Provisio Ecclesiarum 70

Sacra Congregatio de Propaganda Fide

Nominationes 70

Sacra Congregatio Rituum

Romana seu Parisien. – Decretum de miraculis pro Canonizatione Beatae Magdalenae Sophiae Barat, fundatricis Societatis Sororum a Sacro Corde Iesu. – 28 Decembris 1924 . . . 71

ACTA TRIBUNALIUM

Sacra Romana Rota

Causae in Tribunali S. R. Rotae actae anno 1924 74

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Congregazioni Generali e Preparatorie* 86

II. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 86

III. Necrologio 88

Annus XVII - Vol. XVII 3 Februarii 1925 Num. 3

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

LAUSANNENSIS

DE ASSIGNATIONE TITULI FRIBURGENSIS AB EPISCOPO LAUSANNENSI-GENEVENSI ASSUMENDI DEQUE ERECTIONE CAPITULI CATHEDRALIS DIOECESIS LAUSANNENSIS, GENEVENSIS ET FRIBURGENSIS.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Sollicitudo omnium Ecclesiarum Romano Pontifici divinitus commissa eo quoque vertit, ut quae peculiari temporum ratione statuta fuere, eadem, immutatis adiunctis, aptius ordinentur, prout Christi fidelium bonum exigere aut suadere apprime videatur.

Iamvero in civitate Friburgensi, quae eiusdem nominis Reipublicae et circumscriptionis – vulgo *Cantone* – caput est, ad praesentem usque diem specialis quaedam rei ecclesiasticae ordinatio exstat, quae horum temporum condicionibus non ita respondet ut ab initio respondebat, eamque melius ordinari animarum bonum requirit; ea etiam de causa ut res publica melius ordinetur et dioecesis Antistes, qui fere tribus abhinc saeculis stabilem commorationem Friburgi ducit, propria ecclesia et Capitulo cathedrali non careat. Quae quidem omnia honori quoque erunt eidem Friburgensi civitati, quae fideliter semper catholicae Ecclesiae adhaesit et Romanum Pontificem summa reverentia prosecuta est.

Quapropter Nos, auditis iis quorum interest, votoque praehabito dilectorum filiorum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, qui Sacris Congregationibus Consistoriali et a Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis praepositi

sunt, Apostolicae potestatis plenitudine haec, quae sequuntur, statuenda decrevimus:

I. Dioecesis Lausannensis, praeter titulum Genevensem, quem iam coniunctum habet, titulum quoque Friburgensem assumet, ac proinde appellabitur posthac dioecesis *Lausannensis, Genevensis et Friburgensis.*

II. Insignis ecclesia collegiata S. Nicolai, quae in urbe Friburgensi exstat, ad gradum et honorem ecclesiae cathedralis evehatur, cum omnibus privilegiis et iuribus, quibus ceterae cathedrales ecclesiae ex iure communi gaudent.

III. Pariter Capitulum collegiale eiusdem S. Nicolai ecclesiae in Capitulum cathedrale erigatur, quod constet decem canonicis praebendatis, seu residentialibus, quorum tres sint Dignitates, videlicet: Praepositus, Decanus et Cantor; atque decem extra-residentialibus.

IV. Ne desint inter Canonicos praebendatos officia theologi et poenitentiarii, iuxta can. 398 et seqq. Codicis I. C., officia ipsa quam primum fieri possit instituantur.

V. Peculiariter autem Canonici praebendati, ad propria bona administranda iuraque exercenda, quae ad tramitem Codicis I. C. et praesentis Constitutionis eisdem competere possunt, et ad hunc finem dumtaxat, in corpus, seu « ens iuridicum » distinctum constituantur, « Collegium a S. Nicolao » nuncupandum.

VI. Ad integrum vero Capitulum cathedrale exclusive spectabunt privilegia, iura et munera, quae a Codice I. C. cathedralibus Capitulis attribuuntur.

VII. Praepositus insuper, prima dignitas, praeeminentiam honoris in Capitulo, aliaque privilegia, quae cum Codicis praescriptis et cum nova hac Constitutione compatibilia erunt, servabit: praesertim autem privilegium pontificalia peragendi, prout in cap. III de « Concordia », diei decimae quartae octobris anni millesimi septingentesimi decimi noni, et in Apostolicis Litteris *Exponi Nobis* a Praedecessore Nostro Clemente Papa decimosecundo, die vigesima septima mensis septembris, anni millesimi septingentesimi trigesimi primi datis, sub n. 11, exhibetur. Praepositum sequentur, quoad praecedentiam, duae aliae dignitates, Decanus et Cantor. Ceteri canonici, sive residentiales, sive extraresidentiales, in capitularibus coetibus sedebunt iuxta diem captae possessionis sui quisque beneficii.

VIII. Extraresidentiales praeterea in sacris functionibus, quibus intersint, eadem prorsus deferant insignia ac canonici residentiales.

IX. Canonica institutio dignitatum Sanctae Sedi, prout de iure, reservata manebit, ceterorum canonicorum Episcopo. Sed Apostolica Sedes, ut Rei-

publicae Friburgensi benevolentiae suae signum tribuat, eidem concedit privilegium praesentandi, eo qui sequitur modo, canonicos praebendatos, ea tamen conditione, ut ipsa Respublica pergat, sicut hucusque egit, occurrere expensis pro manutentione cathedralis ecclesiae S. Nicolai, et contribuere pro expensis divini cultus in civitate Friburgensi. Hinc Episcopus, audito Collegio a S. Nicolao, tres designabit candidatos pro unaquaque praebenda canonicali vacante. Ex his Gubernium seleget unum, quem Episcopo praesentabit pro canonica institutione. Quoad Dignitates, eadem quoque norma servetur, hoc tamen discrimine, ut Episcopus antequam *ternam* designet, integrum Capitulum audiat. Praesentatione a Gubernio facta, Episcopus praesentatum Sanctae Sedi indicabit, ut canonicam institutionem accipiat.

X. Canonici extraresidentiales libere ab Episcopo nominentur, audito prius integro Capitulo cathedrali, a qua tamen obligatione prima vice eximitur.

XI. Ad paroeciam S. Nicolai conferendam Sancta Sedes tolerabit, ut ille civitatis ordo, seu classis, quae vulgo *bourgeoisie* audit, curatum eligat inter tres candidatos, quos Episcopus, audito Collegio S. Nicolai, designaverit, sive e gremio eiusdem Collegii, sive etiam extra. In electione respectiva ius ferendi suffragium pertinebit ad eos tantum viros *bourgeois*, qui in territorio civitatis Friburgensis resident, quique ab ecclesiastica auctoritate uti catholici recogniti sint. Ad id, civitas singulis vicibus elenchum electorum episcopali Curiae revisendum et adprobandum exhibebit. Ante vero electionem religiosa functio habeatur, qua durante ecclesiasticus vir ab Ordinario selectus electores moneat de gravi, quo adstringuntur, conscientiae onere illum eligendi, quem inter designatos dignissimum coram Domino reputaverint.

Nullum ac irritum erit suffragium datum alicui nomini, quod in terna ab Episcopo determinata haud inveniatur.

Electione rite peracta, is proclametur electus, qui suffragiorum partem absolute maiorem, respectu numero suffragia actu ferentium, retulerit. Quod si post tria scrutinia nemo ex candidatis partem absolute maiorem suffragiorum obtinuerit, electio seu nominatio ea vice Episcopo devolvatur.

XII. Electus, postquam confirmatus, examinatus, approbatus et institutus uti parochus fuerit ab Episcopo, ipso facto et Canonicus esto, si iam non sit.

XIII. Reliquis paroeciis, sive incorporatis, sive non, quum Capitulum collegiale S. Nicolai iuri, quod hactenus exercuit, nominandi earumdem rectores libere renuntiaverit, Episcopus per liberam collationem ad formam iuris provideat. Ad moderandas autem quaestiones ad admini-

strationem spectantes, quae ex huiusmodi renuntiatione oriri poterunt, Episcopus et Collegium a S. Nicolao sua deliberata et vota ad rem Sanctae Sedi proponant.

XIV. Praesentes civitatis paroeciarum curati beneficium canonicale, quod possident, retinebunt. In posterum, si adiuncta expostulaverint ut unus vel alter curatus etiam canonicus nominetur, Episcopus in singulis casibus ad Sanctam Sedem recurret pro necessario indulto obtinendo.

Apostolica Sedes confidit fore ut Respublica, civitas et populus Friburgensis, qua generositate praestant, paroeciis ipsis tribuant quae necessaria sint tum ad divinum cultum, tum ad curatos earumdem et coadiutores convenienter sustentandos.

XV. Demum circumscriptio paroeciarum etiam in civitate, earumque, si opus erit, divisio, suppressio, translatio et alia huiusmodi ad Episcopum, ad normam sacrorum canonum, spectabunt.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, quorum interest, vel sua interesse praesumant, auditi non fuerint, ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiter observari debere, et si secus super his, a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus.

Hisce omnibus, ut supra, constitutis, ad eadem exsecutioni mandanda deputamus ipsum hodiernum Episcopum Lausannensem, venerabilem fratrem Marium Besson, eidem tribuentes omnes facultates necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, itemque pronuntiandi super quavis oppositione vel difficultate in exsecutionis actu quomodolibet oritura, iniuncto eidem onere ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses transmittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, in iudicio et extra illud, quae hisce Litteris Nostris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent.

Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque, quibus omnibus per praesentes Litteras derogamus.

Nemini ergo liceat quae hisce Litteris Nostris erectionis, evectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis decreta sunt infringere vel eis contraire. Si quis tamen, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo quarto, die decima septima mensis octobris, Pontificatus Nostri tertio.

O. CARD. CAGIANO,
S. R. E. Cancellarius.

✠ C. CARD. DE LAI, Episc. Sabinen.,
S. C. Consistorialis Secretarius.

Iulius Campori, *Protonotarius Apostolicus.*
Raphael Virili, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi.

Reg. in Canc. Ap., vol. XXX, n. 14.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS HONESTATUR ECCLESIA SANCTO ANTONINO ABBATI DICATA, IN CIVITATE SURRENTINA.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Sancto Antonino Abbati, qui cum Renato, Valerio, Athanasio et Baculo, patronus est archidioecesis Surrentinae, ab antiquis temporibus quaedam in civitate Surrentinorum ecclesia dicata fuit. Fertur saltem saeculo IX hodiernum templum exstructum esse; at postea, diversis temporibus, pluries restauratum atque exornatum, nunc tribus alis constat, quas separant fornices cum columnis, quae e lapide numidico ab idolorum aedibus finitimae regionis proveniunt. Cuius ecclesiae in crypta honorifice adservatur et religiosissime colitur divi Antonini corpus, cum ipse sanctus Abbas, e Cassinensi monasterio, a Longobardorum exercitu vastato, discedere coactus, in solitudinem Surrentinam migraverit, ibique, sanctitate celebris, dies suos in Domino clauserit. Ad sancti Antonini corpus, saepius miraculis, praesertim in energumenis liberandis, clarum, ad validam apud Deum intercessionem Sancti obtinendam, Christi fideles peregre confluunt, ita ut in praefata ecclesia continuus populi sit concursus, ac propterea divini cultus, laudabili sacerdotum ministerio, peragantur, sacraeque functiones ad popularium pietatem satisfaciendam frequenter et sollemniter, adhibitis quoque divitibus copiosisque supellectilibus, habeantur. His omnibus perpensis, hodierni praedictae ecclesiae praepositi, qui suppliciter a Nobis exposcit, ut titulo ac privilegiis ad instar Urbis Basilicarum eandem sacram aedem de Apostolica benignitate decoremus, precibus adnuere existimavimus, quum non modo ipse nomine proprio suorumque cuiusvis ordinis civium Nobis supplicaverit ut huiusmodi votis concederemus, sed etiam venerabilis frater Surrentinorum Archiepiscopus eorundem optatis suum gravis ponderis suffragium addiderit. Quapropter, auditis quoque VV. FF. NN. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi praepositis, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi, ecclesiam praeposituralem sancti Antonini Abbatis in civitate atque archidioecesi Surrentina exsistentem Basilicae minoris titulo ac dignitate perpetuum in modum augemus, illique omnia et singula conferimus iura, privilegia, praerogativas, honores, indulta, quae minoribus Almae Urbis Nostrae Basilicis de iure competunt.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, eidemque ecclesiae sancto Antonino Abbati dicatae plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si secus, super his, a quoquam, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII decembris anno MDCCCCIV, Pontificatus Nostri tertio.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

MUTANTUR FINES APOSTOLICORUM VICARIATUUM DE MARIANNHILL ET NATALENSIS, IN AFRICA MERIDIONALI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex hac divi Petri cathedra, quam divinitus obtinemus, tamquam e sublimi specula, in omnes terrarum orbis regiones oculos mentis Nostrae convertimus et quae ibidem rei sacrae procurationi melius gerendae faciant, vel in exploratam cedant christiani populi utilitatem sollicito studio decernere atque exsequi maturamus. Hoc consilio ducti, cum venerabilis frater Adalberus Fleischer, Episcopus titularis Tiberiopolitanus et Vicarius Apostolicus de Mariannhill in Africa meridionali Nos flagitaverit, ut ea territorii pars, ad finitimum vicariatum Natalensem pertinens et ad meridiem praedii de Mariannhill sita, suae missioni cederetur, atque huic cessioni adnuerit venerabilis frater Henricus Delalle, Episcopus titularis Thuggensis et Vicarius Apostolicus Natalensis, Nos, collatis consiliis cum VV. FF. NN. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attento studio perpensis, quo maiora fidei incrementa in dicto territorio promoveantur, supra memorati Praesulis precibus benigne obsecundandum esse censuimus.

Itaque, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore volumus, edicimus et mandamus, ut limites inter memoratas missiones in posterum sequentes sient: videlicet finis administrativus actualis districtus de *Durban* usque ad flumen *Umlaas;* inde cursus fluminis *Umlaas*, ita ut tria praedia, idest de *Welbedacht*, de *Mariannhill* et de

Darrehoek nuncupata, et ad septentrionem dicti fluminis sita, in vicariatu apostolico de Mariannhill includantur, immutatis tamen manentibus antiquis limitibus ad occidentem fontium fluminis *Umlaas* iam statutis.

Porro haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die v mensis decembris, anno MDCCCCXXIV, Pontificatus Nostri tertio.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

APPROBATIO CONSTITUTIONUM ORDINIS CISTERCIENSIUM STRICTIORIS OBSERVANTIAE.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Monachorum vita iuxta Sancti Patris Benedicti Regulas ab initiis ex eiusdem Ordine monasteriorum atque abbatiarum apud gentes nationum, quas Romana Ecclesia moderatur, ad recentiora usque tempora vigiles custodes continenter habuit, quos aliquando Deus provide suscitavit ut monachi ad priscos sanctitatis mores revocarentur, atque ad salutarem principemque viam, quam pius legiferque fundator praeceptis suis signavit. Quos inter vigilantes custodes meminisse iuvat Sancti Oddonis, qui saeculo decimo in celeberrimo Cluniacensi monasterio ita religiosorum vitam emendavit, ut per duo fere saecula ad alia S. Benedicti monasteria reformatio morum a Cluniacensi defluere-ret. Idem Oddo Romae etiam atque in finitima regione, in abbatiis scilicet Sublacensi, Farfensi, S. Heliae Nepesina sollertem studiosamque operam suam navavit emendatricem; eiusdemque successorum S. Maiolis, S. Odilonis ceterorumque curae monasteriis quoque consuluerunt, quae in Parmensibus, Reatinis, Cavensibus finibus erant, aliisque Gallicis Italicisque, Classensi denique apud Ravennae civitatem, a quo S. Romualdus Abbas exivit, novus S. Benedicti monachorum reformator, ad Heremitarum Camaldulensium fundamenta constituenda. Certe quidem Cluniacensia instituta illis prisci medii aevi temporibus tenebricosis sub-

sidium munimentumque magnum Ecclesiae fuere. Regiminis enim S. Oddonis forma ad pristinam S. Benedicti Regulam per silentium, orationem ac laborem servandam revertebatur. Quia vero silentium arcendo a strepitu mundi interiorem vitam fovet, facile per ipsum ad orandum monachi perferebantur, ad illud videlicet *opus Dei*, quod maxime S. Benedictus pater discipulis suis praecepit. Cum propterea magni momenti esset orandi ratio tempusque, ex tunc Cluniacenses Consuetudines perfecta cantus sacri modulatione, magnificentia vestium ac supellectilium, sanctarum aedium affabre exornatarum pulchritudine, haud parva caeremoniarum varietate, gratas acceptasque omnibus reddiderunt psalmodiam precesque liturgicas, quae monachis ita, maiore diei parte, occupationem et pro labore manuali fuere; quamvis ipsi ad legendos quoque rescribendosque antiquorum auctorum codices et ad eorumdem studium sollerter vacarent. At, progressu temporis, etiam monastica disciplina a Cluniacensibus instaurata, varias ob causas, iterum declinare coepit; sed tunc Robertus Molismensis abbas, qui iam cum quibusdam fratribus e ferventioribus molismensibus saepius de transgressione Regulae beati Benedicti patris monachorum loquebatur, conquerebatur, contristabatur, tandem Dei gratia inspiratus, die XXI mensis martii anni MXCVIII, die festo S. Benedicti, Hugone Lugdunensium Archiepiscopo ac Summi Pontificis legato consentiente, ut cum praedictis sociis suis professionem monachalem, exacta sanctae Regulae observantia, adimpleret, monasterio Molismensi relicto, ad quandam asperam solitudinem loci agrestis *Cistercium* nuncupati venit; illoque in loco ipse sociique Regulam Sancti Benedicti tenere unanimiter statuerunt, sine ullo lenimine aut mitigatione, summa viventes paupertate, reiicientesque a se quidquid Regulae refragabatur. Novam religiosorum virorum familiam, petente Alberico abbate S. Roberti successore, tuendam suscepit Apostolica Sedes Litteris Papae Paschalis II die XIX mensis octobris anni MC Troiae in Italia datis sed ob durae vitae locique asperitates monachis forsan monasterium vacuum remansisset, nisi S. Bernardus Claravallensis, una cum viginti aliis sodalibus sibi adiunctis, Cistercium ingressus esset. Ex tunc, opera praesertim Sancti Bernardi, qui, etsi, summus aetatis suae vir, ad mundanas gerendas magni momenti res vocatus, quoquo pacto omnium animos ad institutiones cistercienses provehendas excitaverat, mirifice monachis domibusque novus Cistercii ordo increvit. Interea Stephanus tertius abbas, cum consensu et communi fratrum deliberatione, *Chartam caritatis* elaboravit, quam, primam Ordinis legem, Callistus Pp. II, die XXII mensis decembris anni MCXIX robore apostolico firmavit. At postea, tum Eugenius Pp. III, qui iam in Claravallensi monasterio, sancto Bernardo moderatore, monachus et dein Ss. Vincentii et Anastasii ad Aquas Salvias prope Urbem abbas

fuerat, tum Anastasius Pp. IV, nec non Hadrianus Pp. IV et Alexander, hoc nomine tertius pontifex, legem eandem cum quibusdam etiam explanationibus additamentisque probaverunt. Eo ipso ex tempore S. Bernardi innumerabiles fuere in tota Europa Cisterciensium domus, et iam primo ab initiis Ordinis vertente saeculari anno plus quam quingentae abbatiae, alumnis numerosae, recensebantur; cum non modo magno disciplinae monasticae emolumento, sed cum ne minimo quidem Ecclesiae decore, atque haud parvis spiritualibus christifidelium utilitatibus, qui, ob rerum tempestatumque miseriam a rectis semitis remoti, optima copiosaque humilitatis, obedientiae, sanctitatis, in labore patientiae, in victu frugalitatis exempla ex eadem Cisterciensium vita sumere continenter potuerunt. Iure meritoque propterea pluries Romani Pontifices Ordinis Cisterciensium in rebus sollerti benignoque studio interfuerunt; at memoremus inter eosdem oportet Decessores Nostros, Clementem Pp. IV, nec non Benedictum Pp. XII, iam antea ex eadem Cisterciensi familia monachum, qui Litteris apostolicis *Parvus fons*, die IX mensis iunii, anni MCCLXV datis, et Constitutione Apostolica *Fulgens sicut stella matutina*, IV idus iulii anni MCCCXXXV signata, nova praesidia ac veluti duo fundamenta Ordini eidem praebuere, quem amplissime dilaudabant. Temporum autem rerumque vicissitudines etiam in Cisterciensium Ordinem adeo postea redundarunt, ut a pristina morum severitate monachi quidem recederent, et latiori vivendi formae indulgerent; quapropter et in eadem, sicut olim in ceteris religiosorum familiis, quae suam a Sancto Benedicto ducunt originem ac Regulam, sanctos ad priscas consuetudines restituendas viros Deus inspiravit suscitavitque. Digna occurrit potissimum animis religiosae disciplinae restitutio, quae Trappensi in abbatia, iam ab Eugenii Pp. III temporibus Ordini Cisterciensi unita, saeculo decimo septimo peracta est, et quae ita Trappistarum monachorum famam ubique pertulit, ut post Gallicae Revolutionis exeunte saeculo decimo octavo, commotae finem, atque in pristinum res nationum restitutas, facillime monachis denuo Congregationis Trappensis augerentur coenobia, quae Ecclesiae atque hominum societati magno praesidio claroque ornamento exstiterunt. Tribus autem, saeculo decimo nono, monasticis observantiis, Westmallensis scilicet, Septem Fontium et Mellearcensi, praecipue Trappistae Cistercienses obediunt; sed eos Leo Pp. XIII Decessor Noster, Litteris sub anulo Piscatoris tum die XVII martii MDCCCXCIII, cum die XXX iulii MDCCCCII obsignatis, in unum tantum sui iuris Ordinem, antea *Cisterciensium Reformatorum B. M. V de Trappa*, postea *Cisterciensium Reformatorum* seu *Strictioris Observantiae* nuncupatum, sub unius moderatoris regimine constituit. Apud quos etiam Reformatos Cistercienses, sicuti apud antiquioris Cistercii alumnos, ad maio-

rem Dei gloriam spiritualis hominis perfectio vita poenitenti quaeritur, praesertim verum silentio, labore atque oratione. Nam Sanctus Benedictus pater monachis suis *orare* et *laborare* praecepit; at si monachus *revera Deum quaerit ... sollicitus sit ad opus Dei. Nihil* quidem *operi Dei praeponatur*, cum monasterium proprie constituat *Dominici schola servitii.* Indesinenter propterea, ut Dominum Nostrum Iesum Christum vestigiis sequantur, qui *erat pernoctans in oratione Dei* (Luc., VI, 12), iussisque Patris obtemperent, monachi *frequenter, cotidie incumbant orationi;* et quamvis omne quod ab ipsis agitur ad Dei gloriam referatur, cum iuxta Regulam *quidquid agendum inchoent bonum* illi *a Deo perfici instantissima oratione deposcant*, tamen ad *divinum opus* implendum diu noctuque S. Benedicti ac S. Bernardi asseclae peculiari modo sunt vocati, ut *sacrificium laudis* Deo *sine fine* offeratur. Procul a mundanis rebus, pie, laboriose, poenitenter in monasterio viventes, ita etiam hodierni Cistercienses monachi, cum Psalmista *omnis terra adoret te et psallat tibi*, munere funguntur, quod obliviosi homines huius saeculi facillime amittunt. Isti enim Cistercienses non modo ut ceteri monachi, qui spiritualis vitae perfectionem per « viam contemplationis ac poenitentiae aemulantur » ad Officii Divini, verbis Psalmistae audientes: *Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus eius in ore meo*, pie, attente ac devote recitationem incumbunt, sed etiam cotidie parvum Beatae Mariae Virginis, cuius se maxime mancipia profitentur, Officium recitant ad opem Deiparae quoque implorandam pro peccatorum conversione, christifidelium in orbe degentium salute, militantisque Ecclesiae incremento; coram denique Sacramento Augusto instantissime orant ut ad Christum Iesum, sub eucharisticis velis latentem, fideles tandem animos advertant. Iam Nos alias eos commemoravimus qui, ad Regularium vitam adstricti, in Ecclesia assiduo precum macerationumque officio funguntur; sed eorundem exempla placet Nobis, iterum, miserrimis hisce temporibus, praebere christifidelibus omnibus ad desiderium orandi in ipsos et praesertim ardorem excitandum erga Sanctissimam Eucharistiam, quae publice adoranda alicubi exponatur; occasione, profecto, qua Reformati Cistercienses humillime Nos rogarunt ut eorundem Constitutiones, apostolica vi, denuo firmarentur. Cisterciensium enim Strictioris Observantiae Constitutiones, quas rec. mem. Leo Papa XIII Decessor Noster, iam superius memoratis actis adprobavit, nunc ad iuris canonici Codicem accommodari oportebat; atque iidem propterea Cistercienses, quorum hodie, Deo iuvante, octoginta monasteria exstant, quae plus quam quattuor millia religiosorum inhabitant, ut rem ipsam, conlatis consiliis perficerent, anno MDCCCCXXI in Capitulum Generale convenerunt. Quae quidem emendatae Constitutiones, latino sermone

exaratae, a Sacra Congregatione Religiosorum Sodalium negotiis praeposita, die XX mensis augusti anni MDCCCCXXIV, recognitae sunt, earumque tenor, hic est qui sequitur, videlicet:

CONSTITUTIONES ORDINIS CISTERCIENSIUM STRICTIORIS OBSERVANTIAE

PARS PRIMA
DE REGIMINE ORDINIS

CAPUT I
De Capitulo Generali

1. Summa Ordinis potestas est penes Capitulum Generale. Idem ... ... *et quae sunt reliqua.*

Votis itaque Reformatorum Cisterciensium Nos ultro libenterque obsecundare volentes, audito etiam, uti mos est, dilecto filio Nostro Camillo S. R. E. Diacono S. Mariae Scalaris Cardinali Laurenti, Sacrae Congregationi pro religiosorum sodalium negotiis praeposito, motu proprio atque ex certa scientia, et matura deliberatione Nostris, deque apostolica Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, perpetuumque in modum Constitutiones suprascriptas Cisterciensium Reformatorum seu Strictioris Observantiae plenissime adprobamus eisdemque supremum Apostolicae sanctionis robur adiicimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, eidemque Ordini Cisterciensium Strictioris Observantiae plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si secus, super his, a quoquam, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus Constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet. Volumus autem ut praesentium Litterarum exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si exhibitae forent vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVI mensis ianuarii anno MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri tertio.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

QUO SAC. ERNESTUS BUONAJUTI IURE HABITUM ECCLESIASTICUM GESTANDI PRIVATUR.

Con decreto di feria IV, 26 marzo dell'anno scorso, pubblicato nel Bollettino Ufficiale della Santa Sede sotto la data del 27 marzo detto, premesso come il sac. Ernesto Buonajuti, ad onta delle gravi sanzioni canoniche, a cui era stato già sottoposto, e delle sue ripetute proteste di sottomissione, continuasse ostinatamente nella sua disastrosa propaganda modernistica, questa Suprema S. Congregazione del Santo Uffizio, custode e vindice della integrità della fede e del costume, coll'approvavione espressa del Santo Padre, lo dichiarava incorso nella scomunica a termini e con tutte le conseguenze di diritto; condannava e proscriveva tutti i suoi libri e scritti, ordinandone la inserzione nell'Indice; e gli vietava di più scrivere, tener conferenze ed insegnare nelle scuole pubbliche in materia attinente alla religione.

Si sperava che, scosso nella sua anima di sacerdote, avrebbe egli finalmente cessato dalla sua nefasta opera. Ma indarno: poichè non solo dopo il suaccennato decreto veruna piena sottomissione si è da lui avuta; ma ha egli inoltre e con la parola e con nuovi scritti proseguito e prosegue tuttora, come se nulla fosse, nella stessa via.

Profondamente addolorati da tanta contumacia, gli Emi e Rmi Signori Cardinali Inquisitori Generali, per non mancare a un loro imprescindibile dovere, nella plenaria adunanza di feria IV, 28 gennaio 1925, hanno giudicato che, fermo rimanendo in tutte e singole le sue parti il precedente decreto, il sopra nominato sac. Ernesto Buonajuti debba essere privato e col presente decreto lo privano, secondo il disposto del Canone 2300 del Codice di Diritto Canonico, del diritto di vestire l'abito ecclesiastico con tutti gli effetti penali che ne derivano, condannando nello stesso tempo e proscrivendo tutte le sue nuove pubblicazioni nonchè la nuova Rivista *Ricerche religiose* da lui diretta (vol. I, gennaio 1925, n. 1, Roma).

In questa dolorosa occasione gli stessi Eñi Padri hanno anche voluto che fossero autoritativamente ammoniti i fedeli, come col presente atto li ammoniscono, essere loro preciso dovere di guardarsi da questo traviato sacerdote, astenendosi dalla lettura dei suoi libri e pubblicazioni e dall'adire il suo insegnamento.

Le quali cose tutte riferite distintamente nella solita udienza del giorno successivo al Santo Padre, sono state da Lui pienamente approvate e confermate.

Roma, dal Palazzo del Santo Uffizio, 30 gennaio 1925.

Luigi Castellano, *Notaro della Supr. S. C. del S. Uffizio.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssñus Dñus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

16 ianuarii 1925. — Metropolitanae Ecclesiae Ianuensi praefecit R. P. D. Dalmatium Minoretti, hactenus Episcopum Cremensem.

— Titulari archiepiscopali Ecclesiae Verissensi, R. P. D. Felicem Ambrosium Guerra, hactenus Archiepiscopum Sancti Iacobi de Cuba.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Decreto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, d. d. 16 ianuarii 1925, Rñus D. Can. Lucianus Bossens renunciatus est Praeses Pontificii Operis a Propagatione Fidei pro Republica Helvetica; et R. D. Paulus M. Krieg membrum Consilii Superioris Generalis eiusdem Pontificii Operis pro eadem Republica.

NB. – *Pag. 23, lin. 4, a calce, pro eo quod est* Iehel, *legatur* Iehol.
» *24* » *21* » » » Wufu » Wuhu.
» *26* » *15 et 21 pro eo quod est* Tonkino » Cocincina.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

ROMANA SEU PARISIEN.

CANONIZATIONIS BEATAE MAGDALENAE SOPHIAE BARAT, FUNDATRICIS SOCIETATIS SORORUM A SACRO CORDE IESU.

SUPER DUBIO

An, et de quibus miraculis, post indultam ab Apostolica Sede eidem Beatae venerationem, constet in casu et ad effectum, de quo agitur?

In duabus, de quibus agitur, sanationibus, quaeque Beatae Magdalenae Sophiae Barat exorato patrocinio referuntur acceptae, de morbo actum procul dubio fuit, quem vocant organicum, modusque, quo organicus iste devictus fractusque est morbus, eiusmodi profecto fuit, qui creatae naturae viribus contingere non potuisset unquam. Quod sane, prout exspectandum et necessarium plane erat, prae primis, iuxta acta et probata, agnoverunt aperteque professi sunt nedum Medici seu Chirurgi, quos a suimet curatione ambae nactae expertaeque fuerant aegrotae religiosae mulieres, verum et salutaris artis eximii probatique cultores per sacrum hunc Ordinem adlecti, qui proinde ea potissimum de causa acciti, iubente lege, fuerant, ut peculiari sua adiuvarent peritia sacrae huius Congregationis Disceptatores, eisque in hoc, cui se illi commiserant, itinere duces exsisterent, praeeuntes manuque veluti gestantes et commonstrantes facem.

Verum quidem est tertium, qui post binos collegas suos, qui eum praecesserant, advenit, officialem peritum, quamvis aeque et ipse existimaverit sibique persuasum habuerit sororis Rosae Coyne sanationem, de qua est secundo loco sermo, et natura morbi et ratione, qua idem fuerat sublatus, inspectis et pensatis, nequaquam viribus naturae, sed veri nominis prodigio fuisse patratum, nihilominus satius duxisse ab eo, ut supra, scienter et considerate prolatum, interim sibi cohibendum esse iudicium, donec eadem soror Rosa Coyne novae subiecta fuisset medicae inspectioni. Quum enim unius vix anni elapsum esset spatium, ex quo praedicta Soror ad pristinam reversa fuit sanitatem, inanis prorsus, omnique vacua fructu nova ipsius Sororis physica censenda non erat inspectio; exinde quippe fas fuisset firmius promere argumentum de constantia et perseverantia sanationis deque nullo superstite exstante indicio, ex quo recidivae pertimescendum esset periculum. Vix dicto est opus quam libenter sacra haec Congregatio hanc, quae proposita fuerat, exceperit et exsecutioni demandandam ius-

serit, cautionem, quippe quae ad omnem adquirendam maturitatem et securitatem iudicii non parum conferre poterat; et contulit reapse, uti ubertim comprobavit eventus. In altera siquidem, cui sex fere post annos ab integra recuperata valetudine, soror Rosa medicae supposita fuit explorationi, plene sanata eadem inventa est nullumque cuiusvis recidivae repertum fuit indicium, quemadmodum iudicialibus ex actis patuit, recenter gestis, quae ex America transmissa sacraeque huic Congregationi tradita novissimae attexta fuerunt Positioni, ubi perlegere illa datum fuit atque accurate perpendere. Eadem revera sedulo quum volutasset versatusque fuisset idem ipse iudicialis peritus, qui novi nuperrime peracti experimenti auctor exstiterat, si quam prius putaverat adhibendam sibi esse cautionem, eiusdem nullam amplius exstare et superesse rationem, iterum ex officio interrogatus non minus candide fassus est quam valide ostendit.

Neque praetereundum, ad sanationem, quod attinet, quae ordine propositionis prima est, quaeque sororem respicit Mariam De Salm-Salm, physicam seu *mathematicam*, ut inquiunt, instantaneitatem iuridice non probari; quandoquidem eadem unius sanatae innititur testimonio. Sed hoc miraculo officere si potest, cuius ratio in *modo* sit reponenda, prodigiosae tamen huic ideo obesse nequit sanationi, quippe a morbo obtenta ipsa fuit, qui cuiuslibet naturalis sanationis nescius omnino evaserat, sicut, affirmantibus a curatione Medicis seu Chirurgis et mira consensione concinentibus peritis Viris ex officio rogatis, positum est in aperto. Quocirca locum sibi vindicant quae ad rem persequitur Benedictus XIV, cum, Theologorum iuxta atque iuris pontificii Doctorum sententiam secutus, e proposito tradit: « ...*instantaneitatem* non requiri necessario in miraculis primi « et secundi generis, sed omnino esse necessariam in miraculis tertii ge- « neris » (lib. IV, pars. I, cap. 8, n. 15). Mox autem, ceteros inter, celebrem Cardinalem Laurentium Brancati a Lauria, Ordinis Minorum Conventualium, cuius nomine, auctoritate atque doctrina passim ille utitur, inducit haec scribentem: *Potest tamen contingere, quod morbi isti, alias per naturam curabiles, tantum processerint, ut sint incurabiles quovis apposito remedio, et quavis concessa temporis dilatione. Et tunc sanationes eorum essent secundi generis, sicut censeo fuisse sanationem filii Reguli....; ait enim Textus: Incipiebat enim mori. Igitur defecerat iam virtus naturae. Et hoc est quod discutitur, cum de miraculorum probatione agitur, ad discernendum cuius generis sunt. Subtiliter enim consideratur, an remanserit aliqua spes in natura ad superandam morbi vim: si enim remansit, semper dicitur miraculum quoad modum: si desperatum erat pro natura, dicitur quoad rem* (loc. cit.).

Quibus sane ex omnibus positiva atque directa emergit utriusque miraculi probatio, eique robur et confirmatio accedit ex indirecta quoque utrius-

que miraculi probatione; e difficultatum nimirum, quae motae fuerant, apta idoneaque solutione; idque satis firmo argumento est, cunctos, qui huic sacrae inserviunt Congregationi, suam in hoc genus disceptationibus operam ponentes, sive defensoris, sive cognitoris, sive contradicentis partes obituros, omnes aeque unice moveri acri intentoque studio inquirendae et adipiscendae veritatis. Consultissimis itaque normis, quarum supra facta est mentio, quasque apto atque valido Causae lucro apponere caute vigilanterque adnisus fuit Patronus egregius, illud assequuti sunt actores; ut scilicet, quo ipsis veniendum erat, eo prospere advenerint; quaestioni videlicet, quae hisce duabus super sanationibus semel atque iterum, in antepraeparatoria nempe et praeparatoria Congregatione disceptationi fuerat subiecta, impositus est finis in generali Congregationi, quae, die secunda huius ad exitum vergentis mensis decembris, coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI coacta fuit. In qua a Reverendissimo Cardinali Caietano Bisleti, causae Relatore sequens ad discutiendum propositum est Dubium: *An, et de quibus miraculis, post indultam ab Apostolica Sede Beatae Magdalenae Sophiae Barat venerationem, constet in casu et ad effectum, de quo agitur?* Omnes, qui aderant, Reverendissimi Cardinales et Patres Consultores proprias dixerunt sententias, quas tamen laeto studiosoque persequutus quum fuisset animo, Sanctissimus Dominus noster supremam Suam sententiam Sibi de more prorogandam duxit, divinae Sapientiae praesidium et lumen impensius exoraturus. Quumque mentem Suam patefacere decrevisset, hodiernam statuit Dominicam diem, in quam post divini Infantis Natalitia, Sanctorum Innocentium incidit festum; ideoque, Sacris devotissime operatus, ad Vaticanas Aedes arcessiri iussit Reverendissimos Cardinales Antonium Vico, Episcopum Portuensem et S. Rufinae, sacrae rituum Congregationi Praefectum, et Caietanum Bisleti, causae Relatorem, una cum R. P. Angelo Mariani, Fidei Promotore generali, meque insimul infrascripto Secretario, eisque adstantibus, solemniter pronuntiavit: *Constare de utroque proposito miraculo*; de primo nempe *instantaneae perfectaeque sanationis sororis Mariae de Salm-Salm, e Societate Sacri Cordis Iesu, a scholiosi habituali, quae ad insanabilem statum pervenerat;* deque altero *instantaneae perfectaeque sanationis sororis Rosae Coyne, e Societate Sacri Cordis Iesu, a lethali phthysi.*

Hoc Decretum in vulgus edi, et in acta sacrae rituum Congregationis inseri mandavit quinto kal. ianuarias, anno MDCCCCXXIV.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Alexander Verde, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

I

Causae in Tribunali S. R. Rotae actae anno 1924, quarum definitiva sententia editur tantum in parte dispositiva:

I. LEODIEN. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri, I. Florczak.
Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.
Advocatus: V. Pozzani.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 8 ianuarii: « Affirmative ».

II. CAIACEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.
Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.
Advocatus: C. Astorri.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 19 mensis decembris 1922 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».
Sententia diei 12 ianuarii: « Confirmandam esse, seu constare de matrimonii nullitate, in casu ».

III. N. N. NULLITATIS MATRIMONII *ex capite affinitatis illicitae.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.
Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.
Advocatus: L. Legrand.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 21 ianuarii: « Affirmative ».

IV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri, I. Florczak.
Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubia: « 1) An constet de matrimonii nullitate, in casu; et quatenus negative; 2) an consilium praestandum sit SSmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 9 februarii: « Negative ad utrumque ».

V. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae ex parte viri.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli, F. Parrillo.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: C. Astorri.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 15 februarii: « Affirmative ».

VI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: F. Bersani.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 18 februarii: « Negative ».

VII. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: F. Solieri, *Ponens*, I. Florczak, U. Mannucci.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An de matrimonii nullitate constet in casu ».

Sententia diei 19 februarii: « Negative ».

VIII. VICARIATUS APOSTOLICI TON-KIN MARITIMI. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus ex parte viri.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 29 februarii: « Affirmative ».

IX. WESTMONASTERIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus ex parte viri.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, R. Chimenti, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 1 martii: « Negative ».

X. VARSAVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus ex parte mulieris.*

Turnus Rotalis: F. Solieri, *Ponens*, I. Florczak, U. Mannucci.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: A. Carabini.

Dubium: « An sit confirmanda vel infirmanda sententia S. R. Rotae. diei 10 augusti an. 1923 ».

Sententia diei 6 martii: « Esse confirmandam, seu constare de matrimonii nullitate in casu ».

XI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae mulieris.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, R. Chimenti, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: V. Pozzani.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 8 martii: « Affirmative ».

XII. AUXITANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite clandestinitatis.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 8 martii: « Negative ».

XIII. PITTSBURGEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, R. Hindringer.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 11 martii: « Affirmative ».

XIV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: R. Chimenti, *Ponens*, M. Massimi, I. Grazioli.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 29 aprilis 1922 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 14 martii: « Infirmandam esse, seu constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri.*

Turnus Rotalis: R. Chimenti, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: V. Pozzani.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 14 iunii 1923 confirmanda sit vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 29 martii « Esse confirmandam, seu constare de matrimonii nullitate in casu ».

XVI. TORNACEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus ob mulieris amentiam.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, R. Hindringer.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: F. Bersani.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 8 aprilis: « Negative ».

XVII. VICARIATUS APOSTOLICI TON-KIN MARITIMI. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus I. Limongelli.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 9 aprilis: « Affirmative ».

XVIII. VICARIATUS APOSTOLICI MANCIURIAE SEPTENTR. – NULLITATIS MATRIMONII, *ex capite raptus mulieris.*

Turnus Rotalis: F. Solieri, *Ponens*, I. Florczak, U. Mannucci.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu »

Sententia diei 23 maii: « Affirmative ».

XIX. COLONIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri, I. Florczak.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 27 maii: « Affirmative ».

XX. VICARIATUS APOSTOLICI TONKINI MARITIMI. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An constet de nullitate matrimoni, in casu »

Sententia diei 30 maii: « Affirmative ».

XXI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite criminis seu adulterii cum promissione matrimonii.*

Turnus Rotalis: J. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocati: N. Ferrata, V. Sacconi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 31 maii: « Negative ».

XXII. N. N. – DIFFAMATIONIS.

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, F. Solieri.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: V. Sacconi, A. Pericoli, P. Guidi.

Dubia: « 1) An constet de diffamatione ex parte Sac. T. et L. contra Sac. G. ita ut sit locus retractationi faciendae, in casu; 2) a quonam expensae primi iudicii sint solvendae, in casu ».

Sententia diei 3 iunii: « Ad primum, affirmative: ad secundum, ab appellantibus ».

XXIII. CRACOVIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli, F. Parrillo.

Vinculi Defensoris Substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 4 iunii: « Negative ».

XXIV. WESTMONASTERIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.

Vincoli Defensor: H. Quattrocolo.

Advocati: V. Sacconi, N. Ferrata.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 6 iunii: « Affirmative ».

XXV. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, R. Chimenti, I. Grazioli.

Vinculi Defensoris Substitutus: C. Conte.

Advocatus: V. Pozzani.

Dubium: « An constet de nullitate matrimoni, in casu ».
Sententia diei 13 iunii: « Affirmative ».

XXVI. SIGNINA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens*, U. Mannucci, A. Jullien.
Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.
Advocatus: V. Sacconi.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».
Sententia diei 17 iunii: « Negative ».

XXVII. PARISIEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*
Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri, I. Florczak.
Vinculi Defensoris Substitutus: C. Conte.
Advocatus: V. Sacconi.
Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».
Sententia diei 20 iunii: « Negative ».

XXVIII. ROMANA. – CREDITI.
Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli, F. Parrillo.
Advocati: I. Guasco, F. Bersani, pro Collegio Graeco; Collegium Germanicum repraesentatur per R. D. Franciscum de' Paula Nalbone, eiusdem Collegii Rectorem.
Dubium: « An confirmanda vel infirmanda sit sententia Rotalis diei 22 iunii 1923, in casu ».
Sententia diei 21 iunii: « Infirmandam esse », seu: « Collegium Graecum debere ipsum solvere taxam vulgo *Ricchezza Mobile* pro Collegio Germanico Hungarico, cui integer pendendus est census, eidemque refundere taxam solutam pro ratis partibus maturatis a die 10 iulii 1917.

XXIX. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite impotentiae viri.*
Turnus Rotalis: R. Chimenti, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.
Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.
Advocatus: C. Astorri.
Dubium: « An sententia Rotalis diei 15 februarii 1924 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».
Sententia diei 21 iunii: « Confirmandam esse, seu constare de matrimonii nullitate ».

XXX. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite clandestinitatis et super rato.*
Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, F. Guglielmi.
Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Dubia: 1) An constet de nullitate matrimonii in casu; et quatenus negative: 2) An consilium praestandum sit Ssmo pro dispensatione super rato nec consummato in casu.

Advocatus: A. Wynen.

Sententia diei 25 iunii: « Praestandum esse SSmo consilium pro dispensatione super matrimonio rato nec consummato, in casu ».

XXXI. ROMANA. – PROVENTUUM ET FUNERUM.

Turnus Rotalis: R. Chimenti, *Ponens*, M. Massimi, I. Grazioli.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati; V. Sacconi, N. Patrizi.

Dubia: 1) An Archiconfraternitati competant iura relata in art. 10 reformationis Brevis Gregoriani. Et quatenus affirmative: 2) An Archiconfraternitas repetere possit haec iura a Capitulo Ss. Celsi et Iuliani haud obstante Bulla *Susceptum* diei 24 octobris 1906. 3) An et cuinam iuxta Concordatum diei 22 decembris 1909 inter Archiconfraternitatem et Capitulum, Capitulum rationem reddere debeat emolumentorum hactenus perceptorum et in posterum percipiendorum, ut quidquid superest post solutas una cum libb. 13,000 expensas cultus, pauperibus paroeciae erogetur »

Sententia diei 26 iunii: « Ad I et II affirmative. Ad III Affirmative, et Capitulum rationem reddat Emo Card. Urbis Vicario, ad normam can. 1525 § 1 Cod. iur. can. et art. 11 Concordati ».

XXXII. MEDELLEN. – EXCOMMUNICATIONIS.

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, R. Chimenti, I. Grazioli.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: H. Benvignati, V. Sacconi.

Dubium: « An constet D. Iosephum Gomez incurrisse excommunicationem, in casu ».

Sententia diei 7 iulii: « Negative ».

XXXIII. COLOCEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, R. Chimenti, I. Grazioli.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 21 iulii: « Affirmative ».

XXXIV. N. N. – DIFFAMATIONIS.

Turnus Rotalis: F. Parrillo, F. Solieri, *Ponens*, I. Florczak.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: V. Sacconi, N. Patrizi.

Dubia: 1) An constet de diffamatione ex parte Sac. R. in Sac. P., in casu. Et quatenus affirmative: 2) An et quomodo sit locus reparationi damnorum et impositioni poenarum, in casu. 3) An constet de calumnia ex parte Sac. P. contra Sac. R. in casu. Et quatenus affirmative: 4) An et quomodo sit locus reparationi damnorum et impositioni poenarum, in casu.

Sententia diei 30 iulii: « Ad I) negative, seu non plene constare. Ad II) provisum in primo, sed integro iure Ordinarii ad normam can. 2222, § 2 C. I. C. Ad III) negative. Ad IV) provisum in tertio.

XXXV. N. N. – Nullitatis matrimonii *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, F. Solieri.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocati: H. Benvignati, V. Sacconi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 4 augusti: « Negative ».

XXXVI. N. N. – Nullitatis matrimonii *ex capite defectus consensus et super rato.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubia: « 1) An constet de nullitate matrimonii, in casu. Et quatenus negative: 2) An consilium sit praestandum SSmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, in casu ».

Sententia diei 5 augusti: « Negative ad utrumque ».

XXXVII. Parisien. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri, I. Florczak.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocati: N. Ferrata, V. Sacconi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 6 augusti: « Affirmative ».

XXXVIII. Vicariatus Apostolici Uganden. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinculi defensor deputatus: A. Wynen.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 7 augusti: « Affirmative ».

XXXIX. PORTUS HISPANIAE. – HEREDITATIS.

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri, I. Florczak.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: A. Wynen, V. Sacconi.

Dubia: 1) « Cuinam competant proprietas et administratio libell. Angl. 30.000 de quibus agitur: 2) Quanam proportione eadem summa eiusve reditus dividi debeant inter partes ».

Sententia diei 9 augusti: Ad I) Competere respective Revmo Archiepiscopo Ssmae Trinitatis et Communitati Sororum S. Ioseph de Cluny eiusdem loci, pro rata in sequenti determinanda. Ad II) Summam esse aequaliter inter partes dividendam ».

XL. ROTTENBURGEN. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens*, F. Solieri, I. Florczak.

Vinculi Defensor deputatus: I. Brocco.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 13 augusti: « Affirmative ».

XLI. N. N. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus ob mulieris amentiam.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli, F. Parrillo.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 29 octobris: « Affirmative ».

XLII. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus mulieris.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli, F. Parrillo.

Vinculi Defensor: H. Quattrocolo.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 7 martii 1922 sit confirmanda, vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 7 novembris: « Esse infirmandam, seu non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XLIII. VICARIATUS APOSTOLICI NOVAE GUINEAE NEERLANDICAE. – NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. Carabini.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 12 novembris: « Affirmative ».

XLIV. N. N. – Nullitatis matrimonii *ex capite impotentiae mulieris.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, I. Grazioli, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: T. Ambrosetti.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 12 novembris: « Affirmative ».

XLV. Lublinen. – Nullitatis matrimonii *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens*, F. Parrillo, F. Solieri.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 25 novembris: « Affirmative ».

XLVI. N. N. – Nullitatis matrimonii *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens*, R. Hindringer, G. Guglielmi.

Vinculi Defensoris substitutus: C. Conte.

Advocatus: A. Wynen.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 2 decembris 1922 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 25 novembris: « Esse infirmandam, seu non constare de nullitate matrimonii ».

XLVII. N. N. – Nullitatis matrimonii *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens*, A. Jullien, R. Hindringer.

Vinculi Defensor deputatus: A. Wynen.

Advocatus: V. Pozzani.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 2 decembris: « Affirmative ».

XLVIII. N. N. – Nullitatis matrimonii *ex capite conditionis appositae*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens*, R. Hindringer, F. Guglielmi.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 11 augusti 1921 sit confirmanda, vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 16 decembris: « Esse confirmandam, seu non constare de matrimonii nullitate, in casu ».

II

Causae quae, eodem anno 1924, transactae fuerunt vel peremptae, vel quae, absque definitiva sententia, ex peculiaribus circumstantiis, finem habuerunt, quibus adduntur Decreta quoad recursus contra libellorum reiectiones (Can. 1709 § 3).

I. MALACITANA. – DESERTIONIS APPELLATIONIS, coram R. P. D. Parrillo.

Cum nullus actus processualis ab anno et ultra positus fuerit in hac appellationis sede, decreto R. P. D. Ponentis diei 11 martii, appellatio peremptа declarata est, ad normam Can. 1736 Cod. I. C.

II. CORDUBEN. – REIECTIONIS LIBELLI in causa diffamationis, coram R. P. D. Mannucci.

Non constare de legitima reiectione libelli, in casu Turnus decrevit die 11 martii.

III. VIENNEN. – NULLITATIS MATRIMONII, coram R. P. D. Mannucci.

Cum nullus actus iudicialis per annum superiorem positus fuerit, instantiam appellationis peremptam esse, ad normam Can. 1736 Cod. I. C. die 17 martii Ponens decrevit.

IV. TREVIREN. – NULLITATIS MATRIMONII, coram R. P. D. Chimenti.

Cum in praesenti causa duplex sententia conformis prolata sit, et nova et gravia argumenta exhibita non sint, ulteriorem causae propositionem admittendam non esse, die 19 maii Ponens decrevit.

V. GORITIEN. – CONCURSUS, coram R. P. D. Chimenti.

Cum ab anno superiore nullus actus processualis positus sit, iuxta Can. 1736 causa ipsa deserta decernitur (Decretum R. P. D. Ponentis diei 19 maii).

VI. ASTEN. – DIFFAMATIONIS ET DAMNORUM, coram R. P. D. Florczak.

Cum inter partes inita sit concordia, R. P. D. Ponens, decreto diei 19 maii, declaravit extinctam actionem iudiciariam, actaque causae in Archivo reponi iussit.

VII. COLONIEN. – REIECTIONIS LIBELLI coram R. P. D. Mannucci.

Libellum Actoris in causa sui matrimonii ex noviter praesertim deductis omnino recipiendum esse: partes remittens ad Iudices suos pro causae

super merito, ad tramitem iuris, instructione, cognitione et definitione Turnus decrevit die 5 augusti.

VIII. OSNABRUGEN. – REIECTIONIS LIBELLI coram R. P. D. Mannucci.

Libellum Actoris admittendum esse, et causam instruendam ad normam iuris, Turnus decrevit die 27 octobris.

IX. ROMANA. – NULLITATIS MATRIMONII coram R. P. D. Massimi.

Cum nullus actus processualis positus fuerit per annum, appellatio declaratur deserta (Decretum R. P. D. Ponentis diei 21 octobris).

X. WRATISLAVIEN. – PRIVATIONIS BENEFICII ET REFECTIONIS DAMNORUM, coram R. P. D. Grazioli.

Attento consensu sive Promotoris Iustitiae sive Emi Episcopi Wratislaviensis, Ponens, ad normam Can. 1740 C. I. C., admittit renunciationem appellationi contra sententiam Tribunalis Ecclesiastici Wratislaviensis diei 9 decembris 1922, a Sac. Ioanne Kaufmann paroeciae Kupferberg rectore die 15 martii 1924 emissam (Decr. R. P. D. Ponentis diei 31 octobris).

XI. BAIONEN. – NULLITATIS MATRIMONII, coram R. P. D. Parrillo.

Attento quod nullus actus processualis a biennio et ultra positus fuerit in hac causa, R. P. D. Ponens, decreto diei 15 novembris, declaravit instantiam esse peremptam.

XII. SMIRNEN. – NULLITATIS MATRIMONII, coram R. P. D. Jullien.

Attenta actoris morte, acta reponantur in Archivo (Decretum R. P. D. Ponentis diei 26 novembris).

XIII. VICEN. – EXSECUTIONIS SENTENTIAE, coram R. P. D. Parrillo.

Attento quod nullus actus processualis a biennio et ultra positus fuerit in hac causa, R. P. D. Ponens, decreto diei 15 novembris, declaravit instantiam in casu esse peremptam.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì 13 gennaio 1925, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi Signori Cardinali e con il voto dei Rmi Prelati e Consultori Teologi, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* dei Sacri Riti per discutere sopra due miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione della Ven. Maria Michela del Ssmo Sacramento, Fondatrice delle Suore Adoratrici, Ancelle del Ssmo Sacramento e della Carità, i quali miracoli vengono proposti per la sua Beatificazione.

Martedì 20 gennaio 1925, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali, i Rmi Prelati ed i Consultori teologi componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto dapprima sul dubbio detto del *Tuto* per la solenne Canonizzazione della Beata Maddalena Sofia Barat, fondatrice delle Religiose del Sacro Cuore di Gesù: e quindi su due miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione del Beato Giovanni Eudes, Missionario Apostolico e fondatore della Congregazione di Gesù e Maria, nonchè dell'Ordine della Beata Maria Vergine della Carità, i quali miracoli vengono proposti per la Canonizzazione del medesimo Beato.

Martedì 27 gennaio 1925, nel Palazzo Apostolico Vaticano, coll'intervento degli Emi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati e Consultori Teologi, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* dei Sacri Riti per discutere sopra due miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione della Beata Teresa del Bambin Gesù, Vergine, Monaca professa dell'Ordine dei Carmelitani Scalzi nel Monastero di Lisieux, i quali miracoli vengono proposti per la sua Canonizzazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

16 gennaio 1925. L'Emo Sig. Card. Andrea Frühwirth, *Penitenziere Maggiore.*

26 » » L'Emo Sig. Card. Vittorio Amedeo Ranuzzi de' Bianchi, *Protettore del Pio Sodalizio di San Michele Arcangelo ai Corridori.*

Assistente al Soglio Pontificio:

4 ottobre 1924. Monsig. Giuseppe Simone Ermanno Brunault, Vescovo di Nicolet.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

24 dicembre 1923. Monsig. Andrea Aiello, dell'archidiocesi di Rossano.
28 luglio 1924. Monsig. Aristide Marques da Rocha, della diocesi di Caratinga.
20 dicembre » Monsig. Donato Forlani, della diocesi di Conversano.
22 » » Monsig. Francesco Valoušek, dell'archidiocesi di Olmütz.
23 » » Monsig. Patrizio Farelly, della diocesi di Providence.
» » » Monsig. Giuseppe C. Bessette, della medesima diocesi.
3 gennaio 1925. Monsig. Ferdinando Damiani, della diocesi di Salto.

Prelati domestici di S. S.:

26 aprile 1924. Monsig. Giuseppe Perin, della diocesi di Padova.
22 marzo » Monsig. Antonio Grsković, della diocesi di Veglia.
» » » Monsig. Matteo Polonio, della medesima diocesi.
4 giugno » Monsig. Guglielmo Farrell, della diocesi di Wichita.
16 luglio » Monsig. Carlo Mugan, dell'archidiocesi di Omaha.
» » » Monsig. Giovanni Vranek, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Ferdinando Peitz, della medesima archidiocesi.
24 ottobre » Monsig. Agostino Giuseppe Rawlinson, della diocesi di Indianapolis.
19 novembre » Monsig. Vincenzo Miossevich, della diocesi di Zara.
5 dicembre » Monsig. Mariano Garcia, della diocesi di Cuzco.
19 » » Monsig. Giovanni Mirić, della diocesi di Sebenico.
22 » » Monsig. Giuseppe Bena, dell'arcidiocesi di Olmütz.
» » » Monsig. Giuseppe Fernandez, dell'archidiocesi di Calcutta.
» » » Monsig. Giovanni Rotondo-Carofiglio, dell'archid. di Bari.
23 » » Monsig. Giacomo Driscoll, della diocesi di Ogdensburg.
29 » » Monsig. Antonio Bove, della diocesi di Providence.
» » » Monsig. Paolo Cappai, della diocesi di Alghero.
10 gennaio 1925. Monsig. Teodorico De Angelis, dell'archidiocesi di Benevento.
12 » » Monsig. Vittore Martin, della diocesi di Strasburgo.
13 » » Monsig. Guglielmo Kerrigan, della diocesi di Mobile.
23 » » Monsig. Guglielmo Kirwan, della diocesi di Southwark.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

30 giugno 1924. A S. A. Ras Tafari Makonnen, Reggente dell'Impero d'Etiopia e Principe Ereditario.
26 novembre » Al sig. Don Lois Jesús Fernandez de Cordoba y Salabert, Perez de Barradas y Arteaga, duca di Medinaceli, ecc.
12 gennaio 1925. A S. E. Lord Edmondo Bernardo Fitz Alan Howard, Visconte Fitz Alan di Derwent.

La Commenda dell'Ordine Piano:

30 giugno 1924. Al sig. Dedjatchmac Emmergu, Governatore dell'Harrar.

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

29 dicembre 1924. Al sig. Casimiro Tyszka, dell'archidiocesi di Varsavia.
8 gennaio 1925. Al sig. dott. Antonio Lino Netto, del Patriarcato di Lisbona.

La Commenda con placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

30 giugno 1924. Al sig. Ras Hailù, Governatore del Goggiam.
» » » Al sig. Ras Scium, Governatore di Tembien.
» » » Al sig. Ras Narvo, Governatore di Gore.
14 gennaio 1925. Al sig. conte Carlo de Meeus, dell'archidiocesi di Malines.

La Commenda con placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe militare:

27 gennaio 1925. Al sig. col. dott. Michele Sternschufs-Staniewski, della diocesi di Cracovia.

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

30 dicembre 1924. Al sig. Francesco Alessandro Anglin, della diocesi di Ottawa.
» » » Al sig. Filippo Pelletier, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Rodolfo Lemieux, della medesima diocesi.
7 gennaio 1925. Al sig. Giuseppe Andreoli (Roma).
» » » Al sig. conte Ottavio Edmondo Maria Giuseppe d'Hespel, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Luigi Cordonnier, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Gino Castrignano, della diocesi di Ceneda.
» » » Al sig. cav. Ottavio Janni (Roma).
12 » » Al sig. prof. Giovanni Biavaschi, dell'archidiocesi di Milano.
13 » » Al sig. Giulio Van Stratum, dell'archidiocesi di Malines.
14 » » Al sig. Tommaso Osvaldo Williams, dell'archidiocesi di Birmingham.

NECROLOGIO

19 luglio 1924. Monsig. Giuseppe Guérard, Vescovo di Coutances.
18 gennaio 1925. Monsig. Ludovico Carlo Casartelli, Vescovo di Salford.
20 » » Monsig. Pietro Rocamora y Garcia, Vescovo di Tortosa.